

4. SVĚDECTVÍ A SLUŽBA – OVOCE OŽIVENÍ

Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše radost byla úplná.

1. Janův dopis 1,1-4

CO NA TO TEOLOG?

ThLic. Oldřich Svoboda, kazatel

Slova, která jsme právě slyšeli, pochází z úvodu novozákonního dopisu, který tradičně nese označení „První Janův dopis“. V dějinách byla velká diskuse, zda jde u stejného autora a stejného Jana, jako byl ten, který napsal evangelium. Nechci v této chvíli rozřešit tento dlouhodobý problém, ale za povšimnutí rozhodně stojí, že jak evangelium, tak tento dopis obsahují mnohé podobné a blízké myšlenky. Nejenom to, že oba začínají zmínkou o tom, co bylo na počátku, ale oba také mnohokrát opakují, že setkání s Ježíšem lidí proměňuje a vede k touze podělit se o evangelium s ostatními. Pojďme se tedy společně podívat nejprve do dopisu, a poté srovnáme krátce také s evangeliem.

Tak tedy první verše Janova dopisu. Vzpomíná tam nejprve velmi osobně na setkání s Ježíšem. Vzpomíná na to, že s ním mohl být, že jej viděl, že mu naslouchal, že se jej dokonce mohou dotýkat, a že toto setkání naprosto zásadně změnilo jeho život. Zvláště tam podtrhuje, že to nejdůležitější, co díky setkání s Ježíšem mohl získat, je věčný život. A potom na to reaguje a říká: takové setkání mě nemohlo nechat bez odezvy. A tak ve druhém verši říká: Teď to chceme říci také vám! Ve třetím verši to ještě rozšíří: To zvěstujeme i vám, abyste mohli prožít totéž, co my. Nejvíce se mi asi líbí závěr celé té pasáže, kde říká: Mám důvod, proč vám chci říct o Ježíši. „To píšeme vám, aby naše radost byla úplná.“ Jakoby tím chtěl říct: Nemůžu si tu dobrou zprávu nechat pro sebe. Neměl bych nikdy opravdovou radost, kdyby zpráva o Ježíši zůstala jenom u mě. Opravdově šťastný bude autor jenom tehdy, když to předá někomu jinému, kdo bude mít stejnou příležitost potom prožít blízké setkání s Ježíškem. Křesťanství není věc, která by měla být pouze osobní - něco, co zůstává mezi mnou a Pánem Bohem. Křesťanství je něco, o co se chce radostný člověk podělit, aby jeho radost byla ještě větší.

A teď zkusme na chvíli srovnat s Janovým evangeliem. I ono začíná velmi podobně: Na počátku bylo slovo, a to slovo se stalo tělem a přibývalo mezi námi. A poté se v evangeliích popisuje příběhy lidí, kteří Ježíše viděli, slyšeli, mohli se jej dokonce dotýkat, a toto setkání taky měnilo jejich životy. Jedním z asi z nejsilnějších příběhů, které Jan popíše ve svém evangeliu, je setkání Ježíše se samařskou ženou u studny (J 4). A když ten příběh čteme, tak na závěr žena v Ježíši pozná svého záchránce. A její reakce nás asi nepřekvapí; píše se tam, že běžela do města, aby to řekla všem ostatním. Nemůže si tu radost nechat jenom pro sebe a musí se o to podělit. Kdybychom se dostali až na závěr Janova evangelia, tak tam jeho pisatel dokonce přímo píše o tom, co jej vedlo k tomu, aby tento spis napsal. Nebyla to povinnost, nebyl to slib Ježíši, nebyl to honorář, který by jej očekával za sepsání knihy. Na konci dvacáté kapitoly říká: „Ještě mnoho jiných znamenání učinil Ježíš

před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřící měli život v jeho jménu.“ Jako by chtěl tím říct: To, co jsem zažil s Ježíšem, si nemůžu nechat pro sebe. Musel jsem to sepsat, abyste i vy v něj mohli uvěřit, abyste i vy získali věčný život a poznali jej jako svého zachránce. Teprve potom moje radost bude úplná.

A tak tu máme první Janův dopis, máme tu Janovo evangelium, ale stále stejnou myšlenku. Setkání s Ježíšem, který promění náš život, je zásadním zlomem, který můžeme v životě prožít. Je to něco, co z našeho života udělá něco nového. Jak dopis, tak i evangelium připomínají, že i takovému životu by ještě něco chybělo - radost z toho, že se podělíme s ostatními o to, co jsme prožili. Protože není v křesťanském životě větší radostí, než když dobrou zprávu neseme i ostatním a můžeme vidět dalších lidí, kteří přijímají Ježíše a jejich životy jsou zachraňováni pro celou věčnost.

A CO S TÍM?

Josef Cepl, BTh., kazatel

Vítězslav Randýsek, koordinátor BOHOSLUZBYONLINE.CZ

JC: Moderní informační technologie jsou dosti často vnímány mezi členy nejenom naší církve spíše negativně. Já bych rád doložil přesný opak, protože internetové vysílání bohoslužeb zdejšího smíchovského sboru přináší spoustu velmi pozoruhodných možností se kontaktovat s lidmi, setkávat se a následně také s nimi pracovat a přemýšlet nad Božím slovem, nad Biblií.

VR: Z této malé místnůstky jsme začali vysílat přímé přenosy bohoslužeb v roce 2009. To ale nebyl počátek naší sborové služby přímých přenosů bohoslužeb z naší modlitebny. Ta začala už v roce 2002. Tehdy spolu s několika přáteli jsme se nadchli myšlenkou zprostředkovat lidem i mimo sborové společenství bohoslužby a kázání právě prostřednictvím internetu. Tehdy, kdy byl internet v České republice ještě „v plenkách“, jsme začali vysílat tehdy pouze zvukovou část, a tak jsme 5 let vysílali přímé přenosy bohoslužeb zvukem. Od roku 2007 jsme k tomu přidali také obraz. Ze začátku jsme vysílali pouze prostřednictvím jednoduchých domácích kamer, které jsme měli umístěny ve sboru. A v roce 2009 jsme se přestěhovali sem do této místnosti, kde jsme díky spojení s AWR Studiem začali používat profesionálnější nástroje. Od té doby, vlastně až do současnosti, vysíláme každou sobotu, celý rok, přímé přenosy dopoledních bohoslužeb prostřednictvím internetového portálu www.bohosluzbyonline.cz.

JC: Pokud jde o odezvu na ony známé webové stránky www.bohosluzbyonline.cz, tak jako odezvu veřejnosti dostávám průměrně týdně 3 až 5 emailů, na které pochopitelně odpovídám. Jsou to často dotazy na základě toho, co slyšeli posluchači a diváci při kázání - ať už tedy kázal v naší modlitebně kdokoli, nejenom já. To, z čeho mám ale velkou radost, to jsou lidé, s kterými se na základě tohoto internetového vysílání mohou setkávat nad Božím slovem prakticky každý týden. Jsou to lidé, kteří velmi rádi studují Boží slovo. Jeden manželský pár, který byl kontaktován opravdu prvně internetovým vysíláním našich bohoslužeb, byl v nedávné době pokřtěn, a dalších 6 lidí se spolu se mnou setkávají nad Božím slovem - a jsou to právě lidé, kteří o tato setkání požádali na základě toho, že prvně sledovali internetové vysílání.

VR: Sám vnímám tuto služebnost, tak jak je vnímána i tady u nás, z několika úhlů jako velmi prospěšnou. A to v první řadě proto, že jednak určitým způsobem stmeluje naše sborové společenství. Za tu dobu, co tuto služebnost děláme, přivedla i mnohé členy k určitému oživení, určitému zamyslení se nad tím, proč vlastně evangelizace má význam v dnešní době, a že ji prostřednictvím médií můžeme účinně a užitečně využívat. Uvědomuji si, že v současné době stále hodně lidí v církvi si neuvědomuje, jak velký vliv mají média, jakým

způsobem každý den vstupují do obývacích pokojů lidí a rodin, kam se nedostanou běžně kazatelé ani my obyčejní lidé, kteří bychom rádi se svými přáteli hovořili o Pánu Bohu, ale tu možnost nemáme. V tom vidím velkou přidanou hodnotou a velký vliv právě internetu a bohoslužeb vysílaných přes internet.

JC: Je to skvělé, mám z toho velkou radost, a v tomto případě mohu říci, že internetové vysílání bohoslužeb je výborným Hospodinovým nástrojem, moderním nástrojem, pro oslovení moderního člověka.